

Estructures per la potenciació de poblacions d'insectes pol·linitzadors i controladors de plagues agrícoles

Característiques generals

Un dels grups de fauna que han patit la davallada més important de les seves poblacions són els insectes pol·linitzadors i els saproxílics (aquells depenen en algun moment del seu cicle vital de la fusta morta o en descomposició). Ambdós mantenen un conjunt de serveis ecosistèmics clau com són la producció d'aliments, el control de plagues en l'agricultura i en boscos i la recirculació de nutrients. Molts dels insectes pol·linitzadors, així com parasitoides i depredadors, utilitzen la fusta morta com a substrat per reproduir-se. N'és un bon exemple diverses espècies d'himenòpters pol·linitzadors, parasitoides i depredadors que utilitzen els forats d'emergència de coleòpters saproxílics com a refugis perquè les seves larves es desenvolupin. No obstant, en els agrosistemes hi ha una absència d'estructures, tant d'arbres vells, com de fusta morta, on es puguin reproduir.

Es per això, que es planteja restaurar i potenciar aquestes comunitats aprofitant arbres morts o moribunds que ja no compleixen una funció productiva i en absència d'aquest, generar estructures noves que compleixin aquestes funcions mitjançant la creació d'estaques..

Característiques tècniques

Quan hi ha presència d'arbres fruiters, com ametllers (*Prunus dulcis*), nogueres (*Juglans regia*), etc. que han sigut abandonats i que han perdut la capacitat productiva es preparen com estaques de fusta morta. També es poden utilitzar arbres de marge que es troben morts o

moribunds. Cal que tinguin un diàmetre normal mínim de 15cm, preferiblement de més de 30cm. Primerament, caldrà escapçar-los per tal d'evitar trencaments parcials o totals i allargar la vida de l'estructura.

Amb els residus de poda es poden construir embrancades que compleixen altres funcions com per exemple, refugis per micromamífers o amfibis. Un cop l'arbre està escapçat es pot retirar l'escorça per tal de disminuir la velocitat de descomposició (no es imprescindible, si bé, és recomanable). Efectuada aquesta tasca i quan hi ha molt poca abundància de forats d'emergència, que

Experiències amb tècniques de restauració i millora del paisatge

Estructures per la potenciació de poblacions d'insectes pol·linitzadors i controladors de plagues agrícoles

normalment és així, es trepana tot el tronc afavorint les orientacions més insolades, amb broques de diferents diàmetres (des de 8mm fins a 12mm). La profunditat recomanada és major de 15cm. Quan l'arbre no té un diàmetre suficient es poden fer de menys profunditat. La densitat de forats pot ser elevada i no és un factor que limiti la seva ocupació. Es poden combinar diferents mides broca.

Quan no hi disponibilitat d'arbres, es poden generar estagues o candelas (estagues baixes). Aquestes es poden fer amb qualsevol espècie de fusta, tant fagàcies com coníferes. Cal fer un forat a terra de com a mínim 50cm i "plantar" verticalment una peça de llargada entre 1,5 i 3m. Preferentment més gran de 30cm de diàmetre. Si no es pot assolir aquest diàmetre es recomana que sigui major de 20cm. Es realitzarà l'operació de descorçat (si es prefereix així) quan

estigui a terra. La generació de forats és millor que es faci amb l'estaca o candela un cop col·locada. Cal tenir en compte que el fet de tenir fusta enterrada també és en sí mateix una acció de conservació ja que es genera un tipus de microhàbitats poc freqüents.

Valoració de la tècnica

Tècnica de fàcil execució i que ofereix autèntics "hotels d'insectes" naturals. Es pot realitzar també en ambients forestals i urbans afavorint la biodiversitat funcional, sempre i quan sigui en llocs on la futura caiguda per descomposició d'aquestes estructures no tinguin un risc per a les persones ni els béns.

